

дешъ прошението; Господь нѣма да държи особена графа за тебе, ако не се молишъ. Молитвата има велика сила, и съврѣменнитѣ хора трѣбва да бждатъ хора на молитвата: съ молитвата ще подготвимъ своя умъ и своето сърце. И не за себе си да се молимъ: то е егоизъмъ. — Не искамъ да се занимавамъ съ умоветѣ на хората, моето желание е да се занимавамъ съ тѣхнитѣ сърца, защото всичкото зло се таи въ сърцата. Па и самъ Господь казва: „Сине мой, дай си сърцето“. Трѣбва да започнемъ сега едно прѣчистване, като за Великденъ — да отворимъ прозорцитѣ и да измиемъ пода. Всички пѣшкаме подъ едно брѣме, всѣкждѣ има обща дисхармония, мжжъ и жена не могатъ да се споразумѣятъ — кжща дѣлятъ, пари дѣлятъ, жената не е доволна, че мжжътъ държалъ паритѣ. Да-ли мжжътъ или жената ги държатъ — това е безразлично. Спогодете се кой да бжде касиерътъ. Спорятъ кой да държи първо мѣсто въ кжщи — дали кокошка или пѣтелъ да пѣе. Що за кокошки и пѣтли? — това не съставлява никаква важность въ живота. — Казахъ, друго е важно.

Иисусъ е дошълъ и работи, и когато свѣтлината идва, тя идва постепенно, тихо, безъ шумъ. Той нѣма да дойде като грѣмотевица, както нѣкои го очакватъ. — И това може да стане, но тамъ не е Иисусъ. Когато Пророкъ Илия отишълъ въ пустинята и се прѣдалъ на постъ и молитва и когато дошла буря и огънь, а Илия закрилъ очитѣ си, Богъ не е билъ въ бурята и огъня, а въ тихия гласъ, който говорѣлъ. Господь не е въ вашитѣ страдания, въ вашата сила, въ вашитѣ знания. Кждѣ е? Въ любовта. Ако любите, Той е въ васъ. Не любите ли, нѣма Го. И